

DYLEKT (1) *sb m*

A pl dyl(e)kty.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Człowiek, którego się lubi [kochan, kochanek czyj, kochanie – dilectus Cn]: Jedno ią tu ná pámięć/
fwe dilekty liczę/ Co im wżego dobrego/ iáko łobie życzę. RejZwierz kt.*

LW